

Právní věda v Rusku má smůlu

 nasledie.pravda.ru/1837513-istorija_russkaja_pravda

24 мая 2023 г.

Sergej Lebeděv

24.05.2023 20:34

Celá naše historie je psána "ruskou pravdou"

Historie ruské jurisprudence je relativně nová věda, protože studiem archivních materiálů se skutečně stala akademickým článkem teprve před něco málo přes 150 lety. Ale i tehdy trvala historie Ruska asi tisíc let.

Foto: Fotodom.ru/ Kommersant

Přestože se tisíce dokumentů z různých důvodů ztratily, desetitisíce zůstaly a bylo třeba je prostudovat. Historie judikatury je navíc hlavním nepřítelem korupce a ziskovosti, neustále se snaží podmanit si stát, z něhož bylo Rusko nejednou na pokraji zhroucení.

"Zákony se hrály jako karty, ladily barvu podle barvy"

Ano, my Rusové jsme se museli hodně učit. A někdy bohužel ne jejich. Jestliže Němci byli první, kdo tuto vědu zahájil, pak dějiny Ruska byly také první, které Němci psali. A to jsou Akademici Miller, Schlozer, Bayer a další. Jak je další otázka. Dosud tu všichni lámou oštěpy – „odkud se vzala ruská země“. Ale byli to Němci, kdo jako první vydal Ruskou pravdu, Sudebník cara Ivana IV. a Nikonovu kroniku.

A přesto, vzdávající hold svému asketismu, měli Nerusové hodně jednostrannosti a tendence, poznamenali později ruští právníci. Jednalo se o čistě vědeckou suchou práci. A kvůli své národnosti nemohli pochopit ruského ducha, který by tato díla oživil. A se špatnou znalostí ruského jazyka Němci často jednoduše nechápali ducha toho, co se dělo. Historie ruského práva tehdy nešla daleko.

Moskevská Rus totiž z historických důvodů ve své době nevychovávala právníky, ale pouze „kazuisty“ a šikany, kteří si slovy velkého Petra „hráli se zákony jako s kartami, volili barvu podle barvy. .“ A dělali „všemožné doly pod opevněním pravdy“. Petr tedy začal hledat lidi zběhlé ve „správnosti“. Objednával si je z tehdejšího Livonska, z Rakouska a někdy i ze Sibiře, kde působili gramotní zajatí Švédové.

Je jasné, že všechny tyto inovace byly zásluhou darebáků, ale od cizinců, kteří se rekrutovali do ruských služeb, často také nevedly k dobru. A Petr se obrací na spolehlivější zdroj – Rusy. Posílá je na Západ studovat práva. Tedy „politika a zákon přírody“. Tatishchev, v budoucnu známý historik, může být nazýván prvním mezi mladými právníky.

Po válce roku 1812 odešla řada mladých ruských šlechticů také do Berlína do slavné Savigny. Později získávají právní vzdělání a stáží na nejlepších univerzitách v Evropě i mnozí známí domácí právníci.

A neměli bychom zapomínat, že kancléř Rumjancev, velký milovník ruských starožitností, v předvečer války s Napoleonem v roce 1811 zakládá komisi, která vydává čtyřsvazkovou Sbíрку státních dopisů a smluv. Ale pátý díl v době Nikolajeva se psal půl století.

„Lives of the Saints“ je také právní dokument

Když už mluvíme o formování historie jurisprudence v Rusku, je třeba poznamenat, že naše vlastní historie nebyla studována izolovaně od světa. Zejména právní dokumenty Slovanů, Skandinávců, Mongolů, Rusů-Litevců se často shodovaly s právem ruského lidu. Těžko říci, do jaké míry je dnes historie judikatury z různých důvodů plně přístupná ke studiu, ale před více než sto lety právníci poznamenali, že v archivu Lefortova paláce se mnoho dokumentů nejen nečetlo, ale nebyly ani vyřešeny. Naši předkové také kritizovali kremelskou zbrojnici se stejnou kritikou.

Dost právníci v carském Rusku přidělili prostor studiu slovanské otázky. Ne kvůli rodinným vazbám, ale kvůli místní legislativě, která se na Balkáně, v České republice, vyvíjela po staletí. Tato legislativa byla často nejen konzervativní, ale také extrémně houževnatá, navzdory tlaku „civilizovaných“ království, která je obklopovala. Například Rakousko-Uhersko nemohlo nic dělat s obyvateli Dalmácie a Chorvatska, kteří se stále drželi svého starého práva, odmítajícího uznat zavedený obecný rakouský občanský zákoník.

Mimochodem, car Petr se kdysi pokusil o dědictví podle zásady majorátu, což ostře odporovalo našim historickým zásadám. Na ruské půdě nezakořenila a o 15 let později byla zrušena.

Jestli jsme měli Rurika nebo ne, nevíme. Ale mnoho právních historiků bylo stále nakloněno vést pro nás srozumitelnější příběh od prince Olega. To znamená, že historie domácí jurisprudence začíná v roce 912, kdy Oleg podepsal dohodu s Řeky.

A na závěr bych rád poznamenal, že historie práva vždy přinese „nepravdu“ čisté vodě. To platí zejména pro heraldiku. Znamý ruský právník Zagoskin se sarkasmem poznamenal, že pro město Nolinsk byl kdysi „složen“ erb zobrazující husu letící na obloze. Jak psali "gramotní" z heraldického oddělení, "tyto husy v zástupu létají městem." Jak se Zagoskin smál, "ale oni si nasednou."

Připojte se k **telegramovému kanálu Pravdy.Ru** s možností vyjádřit svůj vlastní názor)

Přidejte „Pravda.Ru“ ke svým zdrojům **v Yandex.News** nebo **News.Google** ,.

Autor Sergej Lebeděv

Sergej Valentinovič Lebeděv je korespondentem na volné noze pro Pravda.Ru

Editor Elena Timoshkina

Elena Tymoshkina je šéfredaktorkou Pravdy.Ru*